

# คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 4930/2557

พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุดโจทก์ นายธนพร ช่างเงินจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 240, พ.ร.บ.เงินตรา พ.ศ. 2501 มาตรา 18, ป.อ. มาตรา 244, ป.อ. มาตรา 32, ป.อ. มาตรา 248, ป.อ. มาตรา 78, ป.อ. มาตรา 29, ป.อ. มาตรา 30

## ย่อ / หลักกฎหมาย

ป.อ. มาตรา 240 บัญญัติว่า "ผู้ใดทำปลอมขึ้นซึ่งเงินตราไม่ว่าจะปลอมขึ้นเพื่อให้เป็นเหรียญกระษาปณ์ ธนบัตร หรือสิ่งอื่นใดซึ่งรัฐบาลออกใช้หรือให้อำนาจให้ออกใช้ ผู้นั้นกระทำความผิดฐานปลอมเงินตรา" คำว่า "ทำปลอมขึ้น" หมายความว่าทำโดยตั้งใจให้เหมือนของจริง จึงต้องทำในประการที่จะให้มีลักษณะอย่างเดียวกับเงินตราที่รัฐบาลกำหนด เช่น มีลวดลาย สี ขนาด ลักษณะของกระดาษอย่างเดียวกัน ซึ่งจะต้องพอที่จะลวงตาให้เห็นว่าเป็นเงินตรา แต่ไม่จำเป็นต้องถึงกับต้องพิจารณาจึงจะรู้ว่าปลอม เพียงแต่ลวงตาซึ่งถ้าไม่พิจารณาให้ดีอาจหลงเข้าใจว่าเป็นเงินตราได้ ก็ถือว่าเป็นการทำปลอมขึ้นแล้ว และการทำปลอมย่อมจะเหมือนของจริงไปทุกอย่างไม่มีผิดกันเลยไม่ได้ ย่อมต้องมีบางสิ่งบางอย่างผิดจากของจริงบ้างไม่มากก็น้อย ฉะนั้น การปลอมจะผิดจากของจริงที่ตั้งใจทำให้เหมือนมากน้อยเพียงใดจึงไม่สำคัญ การที่จำเลยนำธนบัตรฉบับละ 1,000 บาท ซึ่งเป็นเงินตราที่รัฐบาลไทยออกใช้จำนวน 46 ฉบับ มาตัดออกเป็น 2 ท่อนทุกฉบับ ท่อนหนึ่งยาวเกินครึ่งฉบับ อีกท่อนหนึ่งยาวไม่ถึงครึ่งฉบับ แล้วนำท่อนซ้ายที่สั้นมาต่อสลับท่อนเข้ากับท่อนขวาที่สั้นของอีกฉบับหนึ่งด้วยเทปใส ย่อมเป็นการทำธนบัตรฉบับละ 1,000 บาท ขึ้นใหม่อีก 23 ฉบับ โดยตั้งใจให้เหมือนของจริง จึงเป็นการทำปลอมขึ้นซึ่งธนบัตรฉบับละ 1,000 บาท ที่รัฐบาลออกไว้ การที่ธนบัตรของกลางเป็นธนบัตรชำรุดตาม พ.ร.บ.เงินตรา พ.ศ.2501 มาตรา 18 ประเภต่อท่อนผิด ทำให้ไม่เป็นเงินที่ชำระหนี้ได้ตามกฎหมาย ไม่ทำให้การกระทำของจำเลยไม่มีความผิดฐานปลอมเงินตรา เพราะหากธนบัตรดังกล่าวเป็นเงินที่ชำระหนี้ได้ตามกฎหมาย ธนบัตรดังกล่าวย่อมไม่เป็นของปลอม การที่ใช้ชำระหนี้ไม่ได้ตามกฎหมายแสดงว่าเป็นของปลอม จำเลยจึงมีความผิดฐานปลอมเงินตราและมีเงินตราปลอมเพื่อนำออกใช้โดยรู้ว่าเป็นเงินตราปลอมตาม ป.อ. มาตรา 240 และ 244

## คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 32, 240, 244 ริมของกลางจำเลยให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 240, 244 แต่จำเลยเป็นทั้งผู้ปลอมเงินตราและมีเงินตราปลอมเพื่อนำออกใช้โดยรู้ว่าเป็นเงินตราปลอม จึงให้ลงโทษฐานปลอมเงินตราแต่กระหนเดียว ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 248 จำคุก 12 ปี และปรับ 40,000 บาท ทางนำสืบของจำเลยเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้หนึ่งในสี่ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 9 ปี และปรับ 30,000 บาท ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 ริมของกลางจำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษากลับ ให้ยกฟ้อง คินธนบัตรของกลางแก่เจ้าของ โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงฟังว่า จำเลยได้นำธนบัตรฉบับละ 1,000 บาท จำนวน 46 ฉบับ มาตัดออกเป็น 2 ท่อนทุกฉบับ ท่อนหนึ่งยาวเกินครึ่งฉบับ อีกท่อนหนึ่งยาวไม่ถึงครึ่งฉบับ แล้วนำท่อน

ชายที่สั้นมาต่อสลับท่อนเข้ากับท่อนขวาที่สั้นของอีกฉบับหนึ่งด้วยเทปใส จำเลยได้นำธนบัตร  
ของกลางจำนวน 18 ฉบับ ไปชำระหนี้การใช้บัตรเครดิตจำนวน 18,000 บาท ที่ร้านเซเว่น  
อีเลฟเว่น สาขาศรีดินแดง ต่อมาพนักงานร้านดังกล่าวนำธนบัตรไปขอแลกที่  
ธนาคารแห่งประเทศไทย แต่แลกไม่ได้ มีปัญหาวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ว่า การกระทำของจำเลย  
เป็นความผิดฐานปลอมเงินตราและมีเงินตราปลอม เพื่อนำออกใช้โดยรู้ว่าเป็นเงินตราปลอมตาม  
ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 240 และ 244 ตามฟ้องหรือไม่ เห็นว่า ประมวลกฎหมายอาญา  
มาตรา 240 บัญญัติว่า "ผู้ใดทำปลอมขึ้นซึ่งเงินตรา ไม่ว่าจะปลอมขึ้นเพื่อให้เป็นเหรียญกระษาปณ์  
ธนบัตรหรือสิ่งใด ซึ่งรัฐบาลออกใช้หรือให้อำนาจให้ออกใช้ ผู้นั้นกระทำความผิดฐานปลอม  
เงินตรา" คำว่า "ทำปลอมขึ้น" หมายความว่าโดยตั้งใจให้เหมือนของจริง จึงต้องทำในประการ  
ที่จะให้มีลักษณะอย่างเดียวกับเงินตราที่รัฐบาลกำหนด เช่น มีลวดลาย สี ขนาด ลักษณะของ  
กระดาษอย่างเดียวกัน ซึ่งจะต้องพอที่จะลวงตาให้เห็นว่าเป็นเงินตรา แต่ไม่จำเป็นต้องถึงกับต้อง  
พิจารณาจึงจะรู้ว่าปลอม เพียงแต่ลวงตาซึ่งถ้าไม่พิจารณาให้ดีอาจหลงเข้าใจว่าเป็นเงินตราได้ ก็  
ถือได้ว่าเป็นการทำปลอมขึ้นแล้ว และการทำปลอมย่อมจะเหมือนของจริงไปทุกอย่างไม่มีผิดกัน  
เลยไม่ได้ ย่อมต้องมีบางสิ่งบางอย่างผิดจากของจริงบ้างไม่มากก็น้อย ฉะนั้น การปลอมจะผิดจาก  
ของจริงที่ตั้งใจทำให้เหมือนมากน้อยเพียงใดจึงไม่สำคัญ การที่จำเลยนำธนบัตรฉบับละ 1,000  
บาท ซึ่งเป็นเงินตราที่รัฐบาลไทยออกใช้จำนวน 46 ฉบับ มาตัดออกเป็น 2 ท่อน ทุกฉบับ ท่อนหนึ่ง  
ยาวเกินครึ่งฉบับ อีกท่อนหนึ่งยาวไม่ถึงครึ่งฉบับ แล้วนำท่อนซ้ายที่สั้นมาต่อสลับท่อนเข้ากับท่อน  
ขวาที่สั้นของอีกฉบับหนึ่งด้วยเทปใสตามธนบัตรของกลาง ย่อมเป็นการทำธนบัตรฉบับละ 1,000  
บาท ขึ้นใหม่อีก 23 ฉบับ โดยตั้งใจให้เหมือนของจริง จึงเป็นการทำปลอมขึ้นซึ่งธนบัตรฉบับละ  
1,000 บาท ที่รัฐบาลออกไว้ แม้จะมีขนาดสั้นกว่าปกติก็ยังคงถือเป็นการทำปลอม เพราะพอที่จะ  
ลวงตาให้เห็นว่าเป็นเงินตราและของปลอมไม่จำเป็นต้องเหมือนของจริงไปทุกอย่างโดยไม่ผิดกันเลย  
การที่จำเลยเบิกความตอบคำถามค้านโจทก์ว่า จำเลยรู้ว่าธนบัตรท่อนยาวเกินครึ่งฉบับแลกได้เต็ม  
ราคาตามกฎหมายกระทรวง แสดงว่าจำเลยมีเจตนาทำให้ธนบัตรฉบับละ 1,000 บาท 2 ฉบับ เป็นธนบัตร  
ฉบับละ 1,000 บาท 3 ฉบับ ท่อนยาว 2 ท่อน แลกคืนได้ 2,000 บาท ส่วนท่อนสั้น 2 ท่อน ต่อกัน  
เป็นฉบับเดียว 1,000 บาท แม้จะแลกคืนไม่ได้ แต่การที่จำเลยนำไปใช้ชำระหนี้การใช้บัตรเครดิต  
ย่อมแสดงว่า จำเลยประสงค์จะแสวงหาประโยชน์จากการทำปลอมดังกล่าว หากการกระทำเช่นนี้  
ไม่เป็นความผิดฐานปลอมเงินตราเท่ากับเป็นการส่งเสริมสนับสนุนให้มีการทำธนบัตรโดยผู้ไม่  
มีอำนาจ อันมีผลกระทบต่อเศรษฐกิจและความมั่นคงของประเทศ การที่ธนบัตรของกลางเป็น  
ธนบัตรชำระตามพระราชบัญญัติเงินตรา พ.ศ.2501 มาตรา 18 ประเภทต่อท่อนผิด ทำให้ไม่เป็น  
เงินที่ชำระหนี้ได้ตามกฎหมาย ไม่ทำให้การกระทำของจำเลยไม่เป็นความผิดฐานปลอมเงินตรา  
เพราะหากธนบัตรดังกล่าวเป็นเงินที่ชำระหนี้ได้ตามกฎหมาย ธนบัตรดังกล่าวย่อมไม่เป็น  
ของปลอม การที่ใช้ชำระหนี้ไม่ได้ตามกฎหมายแสดงว่าเป็นของปลอม จำเลยจึงมีความผิดฐาน  
ปลอมเงินตราและมีเงินตราปลอมเพื่อนำออกใช้โดยรู้ว่าเป็นเงินตราปลอมตาม  
ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 240 และ 244 ตามฟ้อง ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษานั้น ศาลฎีกาไม่  
เห็นฟ้องด้วย ฎีกาของโจทก์ฟังขึ้น พิพากษากลับเป็นว่า จำเลยมีความผิดตาม  
ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 240 และ 244 จำเลยเป็นทั้งผู้ปลอมเงินตราและมีเงินตราปลอม  
เพื่อนำออกใช้โดยรู้ว่าเป็นเงินตราปลอม จึงให้ลงโทษฐานปลอมเงินตราตาม  
ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 240 แต่กระหนงดียวตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 248

จำคุก 10 ปี ทางนำสืบของจำเลยเป็นประโยชน์แก่การพิจารณาและจำเลยได้นำเงินไปแลกธนบัตรปลอมคืน อันเป็นการรู้สึกความผิดและบรรเทาผลร้ายแห่งความผิดนั้น นับว่ามีเหตุบรรเทาโทษ จึงลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 5 ปี ริมของกลาง

## องค์คณะ

---

ชัยสิทธิ์ ตราชูธรรม · จักร อุตตโม · สมศักดิ์ ตันติภิรมย์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/4930/2557>